

Kroko ja hänen seikkailunsa muissa universumeissa

Krokotiili nimeltä Kroko oli todella erilainen kuin muut krokotiilit. Hän oli todella pieni, hänen nenä oli iso. Hänellä ei ollut kavereita, hän oli koko aja yksin. Mutta jossain vaiheessa hänen elämä muuttui.

Kuten tavallista hän ui lähellä vesiputousta Isokyrössä ja hän näki portaali. Portaali oli sininen ja violetti, nämä värit Hohtivat ja kutsuivat kauneudellaan. Kroko pelotti aluksi, hänen nenä alkoi liikkua pelosta ja kätensä puristettiin nyrkkiin. Mutta jotain välkkyi Krokon sielussa, jotain... jännittävää ja mielenkiintoista. Kroko ui päättäväisesti portaaliin kuin se kutsuisi häntä, täällä missä hän nyt oli Kroko oli yksin eikä hänellä ollut kavereita tai perhettä.

Kroko ui varovasti portaalin ja pisti sitten sormensa sinne. Kroko jääty odottaa pahinta... mutta ei mitää tapahtunut. Mutta yhtakkia jokin veti hänet keskelle portaali.

Kroko heräsi maassa likaisena ja hämmentyneenä. Hän nousi seisomaan ja katsoi ympärille. Ympärillä oli kylmä ja pimeä tuuli oli kova, tuntui että se voisi puhalttaa kaiken ympäriltä pois. Kroko tottumuksesta, kurkoti valtava nenään raapiakseen sitä, mutta... ison nenän sijaan siellä oli pieni ja kaunis ihmisen nenä. Kroko alkoi katsoa käsiään ja jalkojan hämmentyneenä.

– Mitä olen tehnyt... Sanoi Kroko surullisesti. Kroko alkoi kävellä kadulla ja miettiä mitä hänelle tapahtui. Kroko kohotti päätään ja näki puumajan ja sen itkun, joka oli siellä ylhäällä. Kroko käveli lähemmäs puumajaa ja kiipesi ylös. Kroko oli yllättynyt nähnyt kissan. Kun kissa näki Krokon se lahestyi hitaasti häntä.

Kissa puhui: Kuka sinä olet?

- Olen Kroko, miksi olet täällä yksin ja miksi itkenyt?
- kaikki hylkasivat minut, kukaan ei tarvitse minua, en tiedä missä minun perhe on
- En minäkään tiedä.
- Jos halut, meistä tulee kavereita
- Se on hyvä idea. Kroko näytti siltä kuin kissa hymyile hänelle. Kroko kertoi hänelle kaikesta mitä hänelle tapahtui, kuinka hän ei ollut kuin muut krokotiilit, kuinka hän ei tuntenu perhe. Kissa kuunteli häntä tarkasti. Kroko kysyi: Voinko auttaa sinua löytämään perhe, ja sina autat minulle?
- Kiva idea. He päättivät löytä Krokon löytämän portaali. He keräsivät puumajassa olleet tavarat ja lähtivät seikkailemaan.

Kolme päivä myöhemmin he löysivät portaalin metsästä puun ala.

Kroko huusi: Katso! Siellä on portaali!

Kissa juoksi nopeasti hänen luokseen. Mutta Kroko näki jotain outoa, portaalin ei ollut enää sinisen ja violetin, portaali ollut vihreä ja punaisen.

- Kissa! odottaa!

Oli jo liian myöhäistä, kissa hyppäsi portaalin pysahtymättä edes askeltakaan. Kroko juoksi nopeasti portaalin ja meni sisään pelastaakseen kaverilta, hän heräsi samalla tavalla kuin ensimmäisellä keralla. Kroko alkoi katsoa ympärille. Hän makasi sinisellä ruoholla, ja sienet olivat kuin puita. Aurinko oli vihreä, mutta niin kaunis.

Kroko muisti kissansa. Hän nopeasti nousi seisomaan, ja juoksi sinimetsien läpi etsimään kissaa. Yhtakkia joku hyppäsi hänen päälleen. se oli kissa.

- Olen niin iloinen nähdessäni sinut, ja löysin perheen!
- Olen iloinen nähdä sinutkin
- Kroko, minulla on sinulle yllätys, pidät siitä varmasti! Seura minua.

He jatkoivat puoli tuntia, kun ne saapuivat talon sienen muodossa.

Kissa sanoi: mene sinne sisään

Kroko tuli sisään ja näki krokotiiliperheen, aiti keitti kakkua ja isa luki kirjaa silmäkulmastaan seuraten veljeään ja siskoa.

Näin Kroko löysi perhe ja kaverin. Krokolla oli tunne, että hän oli löytänyt paikan, jossa hän voisi olla oma itsensä. Nyt hänellä oli uusi koti Isokyrössä.

Arina Antonova, keskustan koulu 5B